

חג הסגד



עורכת ומציגה: אסתר מהרט פרדמן



משמעות החג


- חג הסֶגֶד מלשון סגידה, השתחוויה. זהו יום משמעותי ביותר בחיי הדת של יהודי אתיופיה.
- הוא נחוג בתאריך כט' בחשוון, חמישים יום לאחר יום הכיפורים, זהו מעין יום כיפור קטן.
- זהו יום לחשבון נפש פרטי וכללי.
- הסגד מזכיר את מעמד מתן תורה בהר סיני, כיסוד הברית עם ד'.



העלייה להר בבוקר הסגד
אמבובר, 1984

בשעות הבוקר של יום הסגד,
היו הציבור- אנשים, נשים וטף,
טובלים בנהר, לובשים בגדי חג
לבנים ומתחילים לעלות על ההר
הסמוך לכפר.





הקַיִסִים לוקחים אתם את ספרי
התורה הנקראים "אורית"
ועולים בראש השיירה.
והקהל כולו היה מלווה אותם
בשירה.

הקַיִסִים = המנהיגים
הרוחניים מקביל לתפקיד
הרבנים. באתיופיה נקראו
פְּהֵנֵת כלומר כהנים.

נהגו להניח אבן על
הראש כל הדרך
לפסגת ההר כסמל
לכניעה.





ה"אורית" =
ספר תורה
באמהרית.

בעת שכולם שרויים בצום, הקייסים היו פותחים בסדר התפילות והקריאות. העם מקשיב, מתכוון ומתפלל כאשר ידיו פרושות השמימה.



הקריאה כוללת את הפסקה בדבר מתן תורה בהר סיני (שמות ט"ו-כ'),
את סיפור הסיגד הראשון (נחמיה, ח-ט).
ופסקאות אחרות מן הספרים:
עזרא, מלכים, ירמיה, ישעיה, דניאל, ותהילים, נקראות אף הן.



בסיום התפילות היו תוקעים
בחצוצרות ומביעים את הרצון
לחגוג בשנה הבאה בירושלים.





**בסוף היום, היו מקיימים
סעודת מצווה חגיגית
החותמת את היום.**

כיום גם לאחר העלייה ארצה, חוגגים
יהודי אתיופיה את חג הסגד,
בירושלים בטיילת ארמון הנציב.



כולם
מוזמנים!





קיומו בארץ יכול למלא תפקיד חשוב
לבני הקהילה שזכו להגיע לארץ
ומתפללים לגאולה לשלמה.
וכן יכול לתרום לתרבות יהודית
הישראלית בכלל.

לשנה הבאה
בירושלים הבנויה!

